

สวรรค์ เส้นทางแห่งความอดทน

[ไทย]

الجنة طريقها الصبر

[باللغة النايلاندية]

ซุฟอัม อุษมาน

صافي عثمان

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1428 – 2007

islamhouse.com

สวรรค์ ... เส้นทางแห่งความอดทน

มีใครไม่เคยนึกจินตนาการถึงสวรรค์บ้าง?

สถานที่ที่เต็มไปด้วยความสุข วิมานเมฆ นางฟ้า เทวดา ดาวดั่งสวรรค์ชั้นเจ็ด พาราไดส์ สวนเอเดน โลกแห่งยูโทเปีย ... ฯลฯ และอีกหลายคำที่วนเวียนอยู่ในภาพความนึกฝันของมวลมนุษยชาติทุกเชื้อชาติ ไม่ว่าจะต่างเผ่าต่างพันธุ์หรือต่างศาสนาต่างความเชื่อ ทุกคนล้วนอยากลิ้มลองรสชาติความสุขในสวรรค์

ไม่มีใครที่รู้จักสวรรค์ดีกว่าพระองค์ผู้สร้างสวรรค์ และไม่มีใครที่อาจมอบสวรรค์ให้แก่ผู้ใดได้นอกจากพระองค์ ... อัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งสากลจักรวาล

(23 :) (

ความว่า แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงนำบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลาย เข้าสู่สวนสวรรค์ ซึ่งมีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างมัน พวกเขาจะถูกประดับประดาด้วยกำไลที่ทำจากทองคำและไข่มุก เสื้อผ้าของพวกเขาเหล่านั้นล้วนทำมาจากไหมแพรว

ในคัมภีร์ของพระองค์ อัลลอฮฺได้บอกอย่างชัดแจ้งว่า พระองค์เตรียมสวรรค์ไว้สำหรับผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดี สองเงื่อนไขหลักที่มีอาจแยกจากกันได้เลย

(25 :) (

ความว่า และจงบอกข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลาย ว่าสำหรับพวกเขา นั้นมีสวนสวรรค์เตรียมไว้ให้ ซึ่ง ณ เบื้องล่างของมันมีแม่น้ำไหลผ่าน ทุกครั้งที่พวกเขาได้รับบริขาก็เป็นผลไม้(ในสวรรค์) พวกเขาจะกล่าวว่า นี่เป็นสิ่งที่เราเคยได้รับบริขาก็มาแล้ว(บนโลก) พวกเขาจะได้รับสิ่งที่คล้ายกัน และสำหรับพวกเขายังมีคูครองที่บริสุทธิ์เตรียมไว้ และจะได้พำนักอยู่ในนั้นอย่างนิรันดร

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺอย่างบริสุทธิ์ใจ ปราศจากการตั้งภาคีใดๆ และการน้อมรับคำสั่งของพระองค์ด้วยการแปรออกมาในรูปของการปฏิบัติความดีทั้งหลาย คือภาพรวมทั่วไปของผู้มีสิทธิจะได้เข้าสวรรค์

กระนั้น ในความเป็นจริง ยังมีคุณสมบัติอื่นบางประการที่เป็นเหมือน “เงาตามตัว” บรรดาผู้ศรัทธาและผู้ทำดีทุกคน ซึ่งหากปราศจากมันแล้ว บางทีพวกเขาอาจจะไปไม่ถึงจุดหมายและมีอาจบรรลุถึงความปรารถนาได้

ความอดทน หรือ “อัศ-ศ็อบรฺ” คือคุณสมบัติที่เรากำลังจะพูดถึง

ถ้าอีมานและอามัลศอลิหฺ คือเงื่อนไขของการเข้าสวรรค์ .. อัศ-ศ็อบรฺ ก็คือปัจจัยรองลงมาที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ เพราะเหตุใด?

เป็นวิสัยดั้งเดิมที่อัลลอฮ์กำหนดมาแล้วว่าผู้ศรัทธาต่อพระองค์จะต้องถูกทดสอบ !!!

)

(3-2 :) (

ความว่า หรือมนุษย์คาดคิดว่าพวกเขาจะถูกปล่อยให้กล่าวว่า “เราได้ศรัทธาแล้ว” โดยปราศจากการทดสอบใดๆ ? แท้จริง เราได้ทดสอบบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ดังนั้น เพื่ออัลลอฮ์จะได้รับบรรดาผู้ที่สัจจริงและจะได้รับบรรดาผู้ที่โกหก

อิมานไม่ใช่ของราคาถูก แนนอนที่สุด เพราะผลตอบแทนของมันคือสวรรค์ จึงต้องมีการคัดสรรผู้ที่เหมาะสมจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่จริงๆ นี่คือความหมายที่อัลลอฮ์บอกไว้เพื่อพระองค์จะได้รู้ว่าใครที่สัจจริงในการศรัทธาต่อพระองค์และใครที่ไม่สัจจริง นั่นคือเพื่อเป็นการจำแนกมนุษย์ตามระดับความศรัทธาของพวกเขา

เพื่อให้ผ่านบรรดาการถูกทดสอบ ผู้เข้าสอบทุกคนย่อมต้องอาศัยความอดทนเป็นธรรมดา

มนุษย์ทุกคนล้วนต้องประสบกับบททดสอบในชีวิตด้วยกันทั้งสิ้น แต่บททดสอบของผู้ศรัทธานั้นใหญ่หลวงกว่าและหนักหนาสาหัสกว่าผู้อื่นหลายเท่า ทั้งนี้ เพราะผลตอบแทนของพวกเขาเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและมีโอกาสเปรียบเทียบกับสิ่งใดได้อีก

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม พูดถึงการทดสอบของมนุษย์ว่า “**คุณยากคือคุณของมุอ์มิน และเป็นสวรรค์ของกาฟิร**” (มุสลิม 2956)

สุหานัลลอฮุ ! มีสำนวนใดที่จะเปรียบเทียบได้ชัดเจนมากกว่านี้ ?

อุละมาฮ์ท่านหนึ่งถูกถามว่า “แล้วมุอ์มินที่มีชีวิตสุขสบาย มีทรัพย์สินสมบัติมากมายในโลกนี้แล้ว มันจะเป็นคุณสำหรับเขาได้อย่างไร? ในขณะที่กาฟิรบางคนแทบจะไม่มีเสื้อผ้าใส่ อย่างนี้จะเรียกว่าสวรรค์สำหรับเขาเช่นนั้นหรือ?”

ท่านตอบว่า “ใช่ ทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ไหนเลยจะมากกว่าความสุขในสวรรค์ ถ้าจะเทียบกับความสภาพในโลกหน้าอันนิรันดร์แล้ว ชีวิตมุอ์มินผู้นั้นในดุญยานี้ยังเหมือนอยู่ในคุกอยู่วันยังค่ำ ส่วนกาฟิรผู้นั้นแล้ว ชีวิตเขาในโลกที่มีเสื้อผ้าใส่เพียงตัวเดียวยังนับว่าเป็นสวรรค์สำหรับเขา ถ้าจะเทียบกับการถูกทรมานทรมานและถูกจองจำในนรก” !!!

อัลลอฮ์อักบัร ! ลาอิลาฮะ อิลัลลอฮุ !

อย่างไรก็ดี การทดสอบที่หนักหน่วงที่สุดของมุอ์มินผู้ศรัทธามีได้เป็นการทดสอบในเรื่องปัจจัยยังชีพ นั่นอาจจะเป็นส่วนหนึ่ง(ดู อัลกุรอาน สูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ 155) แต่การทดสอบจริงของผู้มีอิมานลึกซึ้งกว่านั้น ตามระดับขั้นของความศรัทธาและปัจจัยทั้งภายในภายนอก

คำว่า “อิมาน” ที่เราแปลกันว่าศรัทธานั้น ไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การเชื่อ แต่ยังรวมถึงการยอมรับและปฏิบัติตาม ดังนั้นเส้นทางของมุอ์มินจริงๆ จึงเป็นเส้นทางของการขวนขวายความสมบูรณ์ เป็นเส้นทางของการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อค้นหาความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาล

นี่คือสิ่งที่ อัล-หะสัน อัล-บัศรี ได้กล่าวถึงอย่างน่าสนใจว่า “**อีมาน มิใช่เป็นการเพ้อฝันหรือการ ตกแต่งให้ดูวิจิตร หากแต่มันคือสิ่งที่ปักหลักอยู่ในใจ และแสดงออกให้เห็นด้วยการปฏิบัติ**” (มุศ็อนัฟ อิบนิ อบี ฮัยษะฮฺ 30351, 35211)

การปฏิบัติที่ว่า คือการน้อมรับคำสั่งของอัลลอฮฺ ด้วยการแสดงออกตามแบบฉบับของท่านศาสนทูตผู้ ยิ่งใหญ่ ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ให้ตรงและถูกต้องมากที่สุด ซึ่งไม่ง่ายเหมือนแค่การพูด ด้วยปาก หากแต่ต้องการความจริงจังและจริงใจที่สูงส่งยิ่ง

นอกจากจะต้องปฏิบัติความดีแล้ว อีกด้านหนึ่ง ยังต้องละทิ้งและห่างจากความชั่วและสิ่งต้องห้าม ทั้งหลายด้วย เพราะความดีจะสมบูรณ์ได้เช่นไรถ้าหากความชั่วไม่ถูกละทิ้ง บางที่บางครั้ง การละจากความชั่วใช้ ว่าจะง่ายไปกว่าการทำดี เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เคยบอกว่า **“สวรรค์ถูกห้อมล้อมด้วยความน่ารังเกียจ(สิ่งที่ขัดกับอารมณ์) และนรกถูกห้อมล้อมด้วยความปรารถนาของตัณหา”** (มุสลิม 2822)

สรุปแล้ว ทั้งสองด้านล้วนต้องอาศัยความอดทนด้วยกันทั้งนั้น

จุดนี้ อัลลอฮฺได้อธิบายอย่างชัดเจนว่า

(10 :) (

ความว่า จงกล่าวต่อปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายว่า พวกเจ้าจงยำเกรงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าเถิด สำหรับผู้ทำดีนั้น ในโลกนี้เขาก็จะได้รับความสุข(นับประสาอะไรกับในวันอาคิเราะฮฺ) แผ่นดินของอัลลอฮฺนั้นกว้างขวางนัก แท้จริงผู้อดทนนั้นจะได้รับผลตอบแทนที่มากมายโดยมิต้องคำนวณ

ประการแรก อาเยฮฺนี้สั่งให้ “ผู้ศรัทธา” ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ นั่นแสดงว่าศรัทธาแล้วก็มีใช้ว่าจะยำเกรงต่อพระองค์ ทว่าต้องพยายามเพื่อให้เกิดความยำเกรง ด้วยการศึกษาคำสอนต่างๆ ของพระองค์และปฏิบัติตามนั้น

ประการต่อมา ในอาเยฮฺบอกผู้ทำดีจะได้รับผลตอบแทนแม้กระทั่งในโลกนี้ ชัดเจนยิ่งว่าการศรัทธาไม่ใช่การอยู่เฉยๆ แต่เป็นการลงมือทำและต้องทำให้ดีที่สุด เพราะคำว่า “อิหฺसान” ในอาเยฮฺข้างต้น หมายถึง ทำให้ดีถึงที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้

จากนั้น อัลลอฮฺได้แทรกว่า แผ่นดินของพระองค์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล เป็นการบอกให้ผู้ศรัทธาทั้งหลายทราบ ว่าหากมีอุปสรรคใดๆ ขวางกั้นในการปฏิบัติตามบัญชาของอัลลอฮฺ ณ ที่หนึ่งใด ก็จงทนต่อสู้จนกว่าจะหมดวิธีแล้วจึงหาทางออกไปยังที่อื่นเสีย

ทั้งสามประการข้างต้น มีปัจจัยร่วมแห่งความสำเร็จอันเดียวกัน นั่นคือต้องอดทน ดังนั้นผลสรุปที่ออกมา จึงยิ่งใหญ่มาก พระองค์ลงท้ายอาเยฮฺด้วยการประกาศว่า สำหรับผู้อดทน ไม่ว่าจะอดทนเพื่อยกระดับความยำเกรง อดทนเพื่อทำความดี หรืออดทนต่ออุปสรรคในการดำเนินชีวิตตามครรลองอิสลาม ทุกคนล้วนจะได้รับผลตอบแทนที่มีอาจคำนวณจากพระองค์ผู้ทรงเมตตาและปรานียิ่ง

ผลตอบแทนที่ว่ามันจะเป็นสิ่งอื่นไปเสียไม่ได้ นอกจากสวรรค์วิมานอันนิรันดร์ ...

ที่กล่าวมาข้างต้น คือการต้องอดทนของผู้ศรัทธาในกระบวนการยกระดับตนเอง เป็นการอดทนในชั้นปัจเจกบุคคล

ความอดทนในระดับที่สูงขึ้น คือการอดทนในการเป็นผู้ศรัทธาที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคมรอบข้าง พร้อมๆกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัวของตนเอง

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวว่า “**มุ้หมินที่คลุกคลีกับคนอื่นและอดทนต่อความเดือดร้อนที่มาจากพวกเขา ย่อมดีกว่า/ได้รับผลบุญที่ยิ่งใหญ่กว่ามุ้หมินที่ไม่คลุกคลีกับคนอื่นและไม่อดทนต่อความเดือดร้อนที่ต้องประสบจากพวกเขา**” (อิบนุ มาญะฮฺ 4032 ,เป็นหะดีษหะสัน ดู พัดหุล บารีย์ 10:512)

ผู้ศรัทธาไม่ใช่ผู้สันโดษ นอกจากจะต้องรับผิดชอบต่อดูแลและสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวให้เป็นบ่าวที่ดีของอัลลอฮฺแล้ว ยังต้องเป็นคนที่อยู่กับคนอื่นในสังคมด้วย เพื่อเป็นตัวอย่งในการนำสิ่งดีๆ ให้กับพวกเขา และหักห้ามพวกเขาจากการละเมิดบัญญัติของอัลลอฮฺ ทั้งปวงนี้ไม่ใช่เรื่องเบาๆ เลยสักนิด ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺจึงสอนให้พวกเราหมั่นขออู้อาห์ต่อพระองค์ว่า

(74 :) ()

ความว่า โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ได้โปรดประทานแก่เราจากคู่ครองของเราและลูกหลานของเราซึ่งความรื่นรมย์/ความเย็นตาเย็นใจ และโปรดประทานให้เราเป็นผู้นำของบรรดาผู้ยำเกรง

อายะฮฺนี้สอนเราอย่างชัดเจนว่าต้องให้ความสำคัญกับครอบครัว อันเป็นแก้วตาดวงใจของเรา และยังคงเป็น “ผู้นำของบรรดาผู้ยำเกรง” นั่นคือผู้ที่เอาใจใส่ต่อสังคมรอบข้าง ด้วยการเป็นตัวอย่งที่ดี ร่วมพัฒนา ร่วมแก้ปัญหา และไม่ละเลยในการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม ในนิยามที่เรียกกันว่า “อัล-อัมร์ บิลมะะอูรูฟ วะอัน-นะฮฺยฺ อะนิล มุง์กัรฺ” หรือการเชิญชวนสู่ความดีและการหักห้ามจากความชั่ว

โดยนัยแล้ว อายะฮฺนี้บอกเราอีกว่า จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อสังคมด้วย เพราะครอบครัวของเราเองก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องปฏิสัมพันธ์กับสังคมภายนอก ทั้งเราและสมาชิกในครอบครัวจะดำรงชีวิตอย่างเปี่ยมสุขและปลอดภัยได้อย่างไร ถ้าหากสังคมรอบข้างที่ต้องออกไปพบปะทุกวันมีแต่ความเละเทะ

ทั้งการรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม สองประการดังกล่าวย่อมต้องอาศัยความอดทนอย่างยิ่งยวด ด้วยเหตุนี้ ในอายะฮฺต่อมาอัลลอฮฺจึงประกาศอีกครั้งถึงผลตอบแทนจากการอดทนในเรื่องเหล่านี้ว่า

(75 :) ()

ความว่า พวกเขาเหล่านั้น จะได้รับผลตอบแทนเป็นห้องหับในวิมานอันสูงส่ง ด้วยเหตุที่พวกเขาอดทน และจะได้รับการทักทายในนั้นด้วยคำกล่าวต้อนรับและสละม

ถึงแม้ผลตอบแทนดังกล่าวจะถูกประทานแก่เหล่าอิบาตุรเราะหฺมานที่มีคุณสมบัติทั้งหมดตามอายะฮฺที่ 63-74 ในสูเราะฮฺ อัล-ฟุรกอน แต่ข้อสังเกตที่ตรงดงามยิ่ง คือการจัดลำดับอายะฮฺ ซึ่งอัลลอฮฺได้ระบุผลตอบแทนนี้ทันทีหลังอายะฮฺที่พระองค์ทรงชี้แนะให้พวกเรากล่าวอู้อาห์เพื่อให้ได้ครอบครัวที่เปี่ยมสุขและสังคมอุดมสันติ

ที่สำคัญที่สุด ณ จุดนี้ก็คือ “ความอดทน” ยังคงถูกระบุว่าเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้ความปรารถนาที่เราใฝ่ฝันบรรลุเป้าหมาย และได้รับผลตอบแทนอันเปี่ยมยิ่งด้วยเกียรติจากพระองค์อัลลอฮฺ ในสวรรค์วิมานแห่งอาดิเราะฮฺ

อัลลอฮฺอัคบัร !

อันดับสุดท้าย คือความอดทนในระดับสากล หรือระดับประชาชาติ เป็นความอดทนในกระบวนการปะทะขัดแย้งระหว่าง “อัล-ฮัก” กับ “อัล-บาฏิล” ระหว่างรัศมีแห่งอิสลามกับความมืดมนของญาฮิลียะฮฺ ระหว่างฝ่ายหนึ่งที่ได้รับใช้พระเจ้ากับอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นปฏิปักษ์กับพระองค์

การขัดแย้งระหว่างสองฝ่ายนี้มีมานานนาน และจะไม่จบสิ้นตราบเท่าที่ยังมีโลกใหลมนุษย์ได้อาศัย นอกเหนือจากที่มันเป็นการปะทะในรูปแบบหลากหลายกระบวนการ แสดงออกมาทั้งในลักษณะของสงครามทางอาวุธ ทางยุทธศาสตร์ ทางความคิด ทางวัฒนธรรม ทางอารยธรรม ทางจิตวิทยา ทางเศรษฐกิจ และอีกมากต่อมาก

ทั้งสองฝ่ายเคยยึดครองทั้งชัยชนะและความพ่ายแพ้สลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปตามที่ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ

ณ วันนี้ เห็นได้ชัดเจนยิ่งว่า บรรดาผู้น้อมรับคำสั่งของอัลลอฮฺอยู่ในข้างที่เปลี่ยงพล้ำอ่อนแอ ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามกลับเป็นมากกว่ามหาอำนาจ หยิ่งผยองลำพองตน ทะนงเหนือผู้คนทุกผู้บนแผ่นดิน ทำตนเสมือนเป็นพระเจ้า (ขออัลลอฮฺทรงปกป้องเราด้วยเถิด)

ประชาชาติแห่งอิมาน บางครั้งก็เกิดความรู้สึกท้อแท้ ขยาด หมดหวัง โศกเศร้า ฯลฯ เมื่อมองไม่เห็นทางไหนที่จะเป็นทางรอดและนำพวกเขาให้สามารถต่อกรกับมหาอำนาจผู้ไม่ยุติธรรม ซึ่งครอบครองความก้าวหน้าทันสมัยทุกประเภทอยู่ในมือ เห็นคนอื่นทั้งมวลในโลก

แต่ทว่า อัลลอฮฺทรงเตือนให้เราสำนึกว่า

)

(198 - 196 :) (

ความว่า เจ้าอย่าได้หลงตามความเคลื่อนไหวของบรรดาผู้ปฏิเสธในดินแดนต่างๆ มันเป็นเพียงความหุหุรหุรอันเล็กน้อย แล้วที่กลับคืนของพวกเขาก็ือนรกญะฮันนัม และมันเป็นที่ทำนัคนักอันเลวยิ่ง ทว่าบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาต่างหากเล่า ที่มีสวรรค์เตรียมไว้สำหรับพวกเขา มีสายน้ำต่างๆ ไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะอยู่อาศัยในนั้นอย่างถาวร เป็นการต้อนรับ/ตอบแทนจากอัลลอฮฺ และสิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮฺนั้นย่อมดีกว่าสำหรับปวงผู้มีคุณธรรม

สุบหานัลลอฮฺ ! มีเหตุอันใดที่ทำให้เราต้องขยาดและท้อแท้ ในเมื่ออำนาจที่พวกเขาครอบครองเป็นเพียงแค่ “ความหุหุรหุรอันน้อยนิด” และในเมื่อบั้นปลายของพวกเขาก็จะต้องกลับไปสู่ “ญะฮันนัม” !

ไหนเล่าความเข้มแข็งของผู้ศรัทธา ไหนเล่าพลังอันยิ่งใหญ่ของความยำเกรง ที่พระองค์สัญญาว่าจะตอบแทนให้ด้วยสวรรค์อันนิรันดร์กาล !?

แน่แท้ มีเพียงแต่ “ความอดทน” เท่านั้น ที่จะประคับประคองให้เรายืนหยัดอยู่เส้นทางแห่งการต่อสู้นี้ได้ ดังนั้น ในท้ายสุเราะฮ์ อาล อิมรอน ถัดจากอายะฮ์ข้างต้นแค่อายะฮ์เดียว อัลลอฮ์จึงได้สั่งว่า

(200 :) ()

ความว่า **โอ้ บรรดาผู้มีอีมาน จงอดทนเถิด และจงสู้อดทน(กับพวกเขา)ต่อไปเถิด และจงปกป้องรักษาให้มั่น และจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ**

เห็นไหม ความอดทนแค่ครั้งเดียวอาจจะไม่เพียงพอเสียแล้ว เรายังต้องการ “แข่งกันอดทน” กับฝ่ายตรงข้ามด้วย พระองค์สั่งให้เราอดทนมากกว่าที่พวกเขาอดทน ในเมื่อพวกเขาพยายาม มุมานะ และอดทนที่จะทำลายสังฆกรรมได้ เหตุใดเราจึงไม่สามารถที่จะสู้อดทนเพื่อปกป้องและเชิดชูความสูงส่งของคำสอนอันบริสุทธิ์นี้ ?

พระองค์ไม่ได้สั่งให้เราแค่นอนอยู่เฉยๆ แต่สั่งให้ “ปกป้องและพิทักษ์รักษา” อุตุ้มการณ์อันเป็นสังฆกรรมที่สูงส่งของเราด้วย พร้อมทั้งให้ผสมผสานกับกระบวนการแห่ง “ตักวา” หรือการยึดมั่นในความยำเกรงต่อพระองค์

สูตรทั้งหมดนี้ คือยาขนานแท้ที่จะนำประชาชาติแห่ง “อัล-ฮัก” สู่อำนาจแห่งชัยชนะและความสำเร็จในที่สุด

แน่นอนยิ่ง ชัยชนะอันยิ่งใหญ่และสุดยอดแห่งความสำเร็จนั้นคือสวรรค์อันสถาพร และเส้นทางแห่งสวรรค์ก็คือเส้นทางที่ต้องอดทน ดังที่ประจักษ์ชัดจากทั้งหมดที่ได้กล่าวมา

ณ วันนี้ ประชาชาติแห่งอีมาน มีความมานะอดทนแค่ไหนที่จะยกฐานะตนเองให้เป็นผู้ที่ยำเกรงอย่างสุดซึ้งต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา? เราอดทนได้หรือไม่ที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นห่างจากการกระทำบาปทั้งหลายที่ยั่วต่อมตัณหาและอารมณ์อยู่ทุกขณะจิต? เราสร้างสังคมในครอบครัวให้เป็นทีโปรดปรานของอัลลอฮ์หรือยัง? เราทำอะไรบ้างเพื่อร่วมแก้ไขให้สังคมรอบข้างดีขึ้น?

สุดท้าย เรามีความซนติ ความอดทน และความอดกลั้นมากแค่ไหน ที่จะเผชิญหน้ากับการทำทลายของกระแสน้ำที่ปล่อยมาจากอีกฝ่ายหนึ่งตรงกันข้าม ซึ่งครอบคลุมอยู่ ณ ทุกอณูแห่งอากาศบนพื้นแผ่นดินขณะนี้ ? อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(120:) ()

ความว่า **หากแม้พวกเขาอดทนและตักวา ก็ไม่มีอันที่แผนการของพวกเขาจะให้โทษแก่พวกเขาได้เลยแม้แต่น้อย**

คำตอบทั้งหมดนี้อาจจะปราศจาก “ฮัส-ศ็อบรฺ” หรือความอดทนได้เลย หากเราต้องการที่จะเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ ผู้ที่ได้รับการทักทายในสวรรค์ว่า

(24 :) ()

“ขอสันติสุขมีแก่พวกท่านทั้งหลาย ด้วยการที่พวกท่านอดทน และนั่นคือแหล่งพำนักสุดท้ายที่ดียิ่ง”

มีคำท้าทายอื่นใด ที่เราท่านอยากจะได้ยินและปรารถนาจะได้รับ มากกว่าคำท้าทายนี้อีกแล้ว!? ขออัลลอฮฺทรงประทานเตาฟีก ... อามีน
